

(CD-78) 3 – અહંકાર જ્યાં ધવાય, ત્યાં જ

અહંકાર જ્યાં ધવાય, ત્યાં જ આંધળો બને
હિતા હિત સારા સાર ભાન ભૂલીને વર્તે. (૨)
જેને આંખ નથી કાને કાચો, માનથી કુલે
એક શબ્દ અવળો સૂણ્યો ત્યાં તો મારવા ફરે.
જેની સાથે આજ ખાય, તેની સામે વિફરે,
એવો ધ્યેય હીન ગાંડો અહમ શું નું શું કરે?
સારા નરસાનું ભૂલાવે કામ અવળો અહંકાર
જેનું ખાય તેનું ખોદી નાખે ભૂંડો સરદાર
દેશ માટે લડે પછી મારી નાખે પ્રમુખને
અહંકાર ને જ મનોકલેશ કાયમ હણે.
અગ્નિ બાળે એવા અંતરદાહે પરમાણું જલે.
એક બળે અને બીજાંને યે બાળતો ફરે.
આજે વિશ્વમાં છે ઘણાં એવા અહમ ભગ્ની જીવ
સહી શકે નહીં ને કહે નહીં મુંઝારો સજીવ
મહીંલી બળતી કૈડ ઠારવા ઊપાય શોધે બહાર
કીંતુ અગ્નિમાં હોમાય ધી ને ભડકાં અપાર.
બળ્યાં આવાં આ સંસારમાં જ નથી કાંઈ સાર
છતાં ખવરાવે છે મમતા શક્તિ અહમ મૂઢ માર.
સૌથી નફફટમાં નફફટ છે સૈન્સીટીવ અહંકાર
લીહટ ગણકારે જ નહીં ભલે દીયો સો સો ગાળ.
છતાં બારમું આશ્ચર્ય છે કે ભટકે અહંકાર
માર ખાઈને મરે છે જીવ ગૂંચે જગત માળ.
નથી આતમાનો ગુણ, નથી પુદગલનો ગુણ
ફક્ત સાંમિધ્યા વિભાવથી તૃત્યમ, છે, ભૂલ.
ગમે પોતાને અને જો સમાધાને અહંકાર
તો જગે જ લાગે સાડું ચોંટે અજ્ઞા અહંકાર
બળી ઝળી જીવતાં માનવો પે કરૂણા અપાર
તેથી જ્ઞાની પુરૂષ છાંટી દયે ત્યાં અમૃત ધાર.